

Sipoš Sándor
1925—1983

Április 22-én, életének 58. évében, hosszan tartó súlyos betegség után elhunyt szerkesztő bizottságunk tagja, dr. SIPOS SÁNDOR egyetemi tanár, a mezőgazdasági tudományok kandidátusa, a GATE pártbizottságának és végrehajtó bizottságának, valamint kari tanácsának a tagja, a karcagi Kutató Intézet volt igazgatója, a Földműveléstani és Növénytermesztési Tanszék vezetőhelyettese, a mezőgazdaság kiváló dolgozója és a Kiváló Munkáért kitüntetés tulajdonosa.

SIPOS SÁNDOR 1925. november 9-én született a Tolna megyei Várongon. A mezőgazdasági szakiskolát Szekszárdon és Mohácson végezte. 1947-ben a NÉKOSZ segítségével felvételt nyert a Budapesti Tudományegyetem Mezőgazdaságtudományi Karán szervezett egyetemi munkástanfolyamra. A kétéves tanfolyam elvégzése után felvették a Mezőgazdaságtudományi Egyetem Agronómiai Karára, ahol 1952-ben szerzett mérnöki oklevelet.

Egyetemi tanulmányai után a Gödöllőn tanító A. P. SZOBOLJEV professzor a Földművelési Tanszékre hívta meg tanársegédnek. 1954-ben a moszkvai Timirjazev Mezőgazdasági Akadémia Földműveléstani Tanszékére került, mint aspiráns. Itt

készítette el „A vetésforgó, monokultúra és trágyázás tartós alkalmazásának szerepe a talaj agronómiai sajátosságai, a termés dinamikájában” című értekezését, melyet 1958-ban sikeresen megvédett, és elnyerte a mezőgazdasági tudományok kandidátusa fokozatot.

1958-tól 1960-ig a Nagykunsági Mezőgazdasági Kísérleti Intézet igazgatóhelyettese, 1960—63 között igazgatója volt. Az intézmény átszervezése, bővítése után 1974-ig igazgatóhelyettesi munkakört látott el. 1974-től haláláig a Gödöllői Agrártudományi Egyetem Földműveléstani és Növénytermesztéstani Tanszékének professzora és a Földműveléstani csoport vezetője volt.

Három évtizeden át kifejtett szakmai és tudományos tevékenysége, széles körű hazai és nemzetközi kapcsolatai hatékonyak és eredményesek voltak. Halálával a magyar agrártudomány kiemelkedő kutatóját, a földműveléstan kiváló művelőjét és oktatóját veszítettük el.

LŐRINCZ JÓZSEF